

Source sheet: Strange Phenomenon of Sukkos (Rabbi Avi Billet)

Devarim 16 - דברים טז	Bamidbar 29 - במדבר פרק כט	Shmots 34 – שמות פרק לד	Shmots 23 – שמות כג
<p>(יג) תג הספלת תעשה לך שבועת ימים באסוף מרנה ומיקבד: (יד) ושמתה בחגך אתה ובנדך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: (טו) שבעת ימים תחג ליקנך אלהיך במקום אשר יבחר יקנך כי יברכה יקנך אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אך שמח: (טז) שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יקנך אלהיך בכל תבואתך ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני יקנך ריקם: (יז) איש כמתנת ידו בברכת יקנך אלהיך אשר נתת לך: ס</p>	<p>(יב) ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקראקדש יהיה לכם כלמלאכת עבודה לא תעשו וחתם תג ליקנך שבעת ימים: (יג) והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליקנך פרים בניבקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בנישנה ארבעה עשר תמימים יהיו: (יד) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרונים לאיל האחד לשני האילם: (טו) ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר פבשים: (טז) ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס (לה) ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: (לו) והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליקנך פר אחד איל אחד כבשים בנישנה שבעה תמימים: (לז) מנחתם ונספיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: (לח) ושעיר חטאת אחד ונסכה: See next chart</p>	<p>(יח) אתחג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: (יט) כלפטור רחם לי וכלמקנך תזכר פטר שור ושה: (כ) ופטר חמור תפדה בשה ואסילא תפדה וערפתו כל בכור בליד תפדה ולא יראו פני ריקם: (כא) ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: (כב) וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקיפת השנה: (כג) שלש פעמים בשנה יראה כלזכורך את פני האדון יקנך אלהי ישראל: (כד) כיראויש גוים מפניך והרחבתי אתגבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יקנך אלהיך שלש פעמים בשנה: (כה) לא תשחט על חמץ דםזבחי ולא יליו לבקר זבח חג הפסח: (כו) ראשית בכורי אדמתך תביא בית יקנך אלהיך לאתבשל גדי בחלב אמו: פ</p>	<p>(יד) שלש רגלים תחג לי בשנה: (טו) אתחג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כיבו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: (טז) וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסוף יצאת השנה באסוף את מעשיך מן השדה: (יז) שלש פעמים בשנה יראה כלזכורך אל פני האדון יקנך: (יח) לא תזבח על חמץ דםזבחי ולא יליו חלבחי עד בקור: (יט) ראשית בכורי אדמתך תביא בית יקנך אלהיך לאתבשל גדי בחלב אמו: ס</p>
<p>13You shall make yourself the Festival of Sukkoth for seven days, when you gather in [the produce] from your threshing floor and your vat. 14And you shall rejoice in your Festival-you, and your son, and your daughter, and your manservant, and your maidservant, and the Levite, and the stranger, and the orphan, and the widow, who are within your cities. 15Seven days you shall celebrate the Festival to the Lord, your God, in the place which the Lord shall choose, because the Lord, your God, will bless you in all your produce, and in all the work of your hands, and you will only be happy. 16Three times in the year, every one of your males shall appear before the Lord, your God, in the place He will choose: on the Festival of Matzoth and on the Festival of Weeks, and on the Festival of Sukkoth, and he shall not appear before the Lord empty-handed. 17[Every] man [shall bring] as much as he can afford, according to the blessing of the Lord, your God, which He has given you.</p>	<p>12 And on the fifteenth day of the seventh month, there shall be a holy convocation for you; you shall not perform any mundane work, and you shall celebrate a festival to the Lord for seven days. 13You shall offer up a burnt offering, a fire offering for a spirit of satisfaction to the Lord: thirteen young bulls, two rams, fourteen lambs in the first year; they shall [all] be unblemished. 14And their meal offering [shall be] fine flour mixed with oil; three tenths for each bull for the thirteen bulls, two tenths for each ram for the two rams. 15And one tenth for each lamb, for the fourteen lambs. 16And one young male goat for a sin offering, besides the continual burnt offering, its meal offering, and its libation. 35The eighth day shall be a time of restriction for you; you shall not perform any mundane work. 36You shall offer up a burnt offering, a fire offering for a spirit of satisfaction to the Lord: one bull, one ram, and seven lambs in the first year, [all] unblemished. 37Their meal offerings and their libations, for the bulls, for the rams, and for the lambs, according to their number, as prescribed. 38And one young male goat for a sin offering, besides the continual burnt offering, its meal offering and its libation.</p>	<p>18The Festival of Unleavened Cakes you shall keep; seven days you shall eat unleavened cakes which I have commanded you, at the appointed meeting time of the month of spring, for in the month of spring you went out of Egypt. 19All that opens the womb is Mine, and all your livestock [that] bears a male, [by] the emergence of ox or lamb. 20And a firstborn donkey you shall redeem with a lamb; if you do not redeem it, you shall decapitate it; every firstborn of your sons you shall redeem, and they shall not appear before Me empty handed. 21Six days you may work, and on the seventh day you shall rest; in plowing and in harvest you shall rest. 22And you shall make for yourself a Festival of Weeks, the first of the wheat harvest, and the festival of the ingathering, at the turn of the year. 23Three times during the year shall all your male[s] appear directly before the Master, the Lord, the God of Israel. 24When I drive out nations from before you and I widen your border, no one will covet your land when you go up, to appear before the Lord, your God, three times each year. 25You shall not slaughter [or sprinkle] the blood of My sacrifice with leaven, and the offering of the Passover feast shall not remain overnight until the morning. 26The choicest of the first of your soil you shall bring to the house of the Lord, your God. You shall not cook a kid in its mother's milk."</p>	<p>14Three times you shall slaughter sacrifices to Me during the year. 15You shall observe the festival of unleavened bread; for seven days you shall eat unleavened bread as I have commanded you, at the appointed time of the month of springtime, for then you left Egypt, and they shall not appear before Me empty handed. 16And the festival of the harvest, the first fruits of your labors, which you will sow in the field, and the festival of the ingathering at the departure of the year, when you gather in [the products of] your labors from the field. 17Three times during the year, all your males shall appear before the Master, the Lord. 18You shall not sacrifice the blood of My sacrifice with leaven, and the fat of My festive sacrifice shall not stay overnight until morning. 19The choicest of the first fruits of your soil you shall bring to the house of the Lord, your God. You shall not cook a kid in its mother's milk.</p>

Rabbi
Menachem
Leibtag's
chart and
summary

Chag	Par	Ayil	Keves	Seir
Rosh Chodesh	2	1	7	1
Chag HaMatzot	2	1	7	1
Shavuot	2	1	7	1
Rosh HaShanah	1	1	7	1
Yom Kippur	1	1	7	1
Sukkot (Day 1)	13	2 (1+1)	14 (7+7)	1
Sukkot (Day 2)	12	2 (1+1)	14 (7+7)	1
Sukkot (Day 3)	11	2 (1+1)	14 (7+7)	1
Sukkot (Day 4)	10	2 (1+1)	14 (7+7)	1
Sukkot (Day 5)	9	2 (1+1)	14 (7+7)	1
Sukkot (Day 6)	8	2 (1+1)	14 (7+7)	1
Sukkot (Day 7)	7	2 (1+1)	14 (7+7)	1
Shmini Atzeret	1	1	7	1

Source: <https://tanach.org/bamidbar/pin/pins2.htm>

What emerges from this chart is a classification of the various festivals into different groups (which we may not have expected). Let's organize this grouping as follows:

Group One [2-1-7-1]:

Rosh Chodesh, Chag HaMatzot and Shavuot

Notice that all three are connected to **Yetziat Mitzrayim**. [Rosh Chodesh's association with Yetziat Mitzrayim may be deduced from [Shmot 12:2](#), and Shavuot can be considered the conclusion of Pesach (after the 7 week count-down).]

Group Two [1-1-7-1]:

Rosh HaShana, Yom Kippur and Shmini Atzeret

Notice that all three are in Tishrei. Since the first two are 'days of judgement,' we may presume that Shmini Atzeret is also to be considered a 'day of judgement' [e.g. "tfilat geshem" etc.].

Group Three [{13-7} -2-14-1]:

The seven days of Sukkot

This is the most interesting group, as the number of **parim** decreases daily (unlike Chag HaMatzot), even though all seven days of Sukkot are, in essence, one holiday.

Double Nature

One could suggest that Sukkot should not be considered a separate, third category, but rather a **combination** of the other two. Let's explain why.

On the one hand, Sukkot could very easily be included in Group One, which contains the other two "regalim" (i.e. Chag HaMatzot and Shavuot). On the other hand, Sukkot could also join Group Two, which contains all the other holidays in the seventh month (i.e. "chagei Tishrei").

Sukkot fits into both groups conceptually, as well. On the one hand, it is a festival of thanksgiving (like the holidays in Group One), as we thank God for the harvest; this is why Hallel is recited on Sukkot. On the other hand, it is also a time of awe (like the holidays in Group Two), as we anticipate the rainy season, which will determine the fate of the forthcoming year; this is why Hoshanot are recited on Sukkot.

Difference between צאת השנה (Shmos 23:16) and תקופת השנה (Shmot 34:22)

[All sources are on Shmos 23:16]

Mechilta: When does the year “go out”? At the *Tekufah* (a word usually meaning solstice or equinox, but could refer to a time period or season)... [Which Tekufah?]. It must be at the time of the festival of the ingathering, because later it says at the *Tekufah*, indicating it must be a *Tekufah* associated with an ingathering and the end of a year, which is *Tekufat Tishrei*

Ibn Ezra: The Festival of the Ingathering, as the year goes out and a new year begins, which begins with the planting done in MarHeshvan

Ramban: The festival of ingathering is at the exit of the year. All of the [festivals] relate to His workings in the fields, for people to give thanks to God, for He watches that the laws of nature work, and He brings forth bread from the earth, to provide for those who are in need...

Chizkuni: [at the time when] the year ends and a new year begins

Baal HaTurim: The Festival of Ingathering takes place as the year ends, thus the *Tekufah* refers to a “new Tekufah” – meaning as the year begins

Abrabanel: They’d count years from Tishrei to Tishrei, so the year referenced is when the food is brought in [an agricultural year... not specifically related to the calendar date]

Seforno: When all the produce has been brought in

Torah Temimah: We count the harvest based on what was mostly grown in the previous year. So this is the end of the year for the agriculture

HaKtav V’Hakabbalah: Don’t take it to mean “the end of the year” because the new year just began 14 days earlier! Therefore, understand that the word צאת can refer to a beginning, such as in “השמש יצא על הארץ” to sun **ROSE** over the land (ie. Began the day)

ויקרא כג – VAYIKRA 23

1And the Lord spoke to Moses, saying,
2Speak to the children of Israel and say to them: **The Lord's appointed [holy days] that you shall designate as holy occasions.** These are My appointed [holy days]:
3[For] six days, work may be performed, but on the seventh day, it is a complete rest day, **a holy occasion**; you shall not perform any work. It is a Sabbath to the Lord in all your dwelling places.
4These are the Lord's appointed [holy days], **holy occasions**, which you shall designate in their appointed time:

33And the Lord spoke to Moses, saying,
34Speak to the children of Israel, saying: **On the fifteenth day of this seventh month, is the Festival of Succoth, a seven day period to the Lord.**
35On the first day, it is a holy occasion; you shall not perform any work of labor.
36[For] a seven day period, you shall bring a fire offering to the Lord. On the **eighth day, it shall be a holy occasion for you**, and you shall bring a fire offering to the Lord. It is a [day of] **detention. [Atzeret]** You shall not perform any work of labor.
37These are God's appointed [holy days] that you shall designate them as holy occasions, [on which] to offer up a fire offering to the Lord burnt offering and meal offering, sacrifice and libations, the requirement of each day on its day;
38apart from the Lord's Sabbaths, and apart from your gifts, and apart from all your vows, and apart from all your donations that you give to the Lord.

Seems to be the end of the unit, except that it continues

39But on the **fifteenth day of the seventh month, when you gather in the produce of the land, you shall celebrate the festival of the Lord for a seven day period**; the first day shall be **a rest day**, and the eighth day shall **be a rest day**.
40And you shall take for yourselves on the first day, the fruit of the hadar tree, date palm fronds, a branch of a braided tree, and willows of the brook, and **you shall rejoice** before the Lord your God for a seven day period.
41And you shall celebrate it as **a festival to the Lord** for seven days in the year. [It is] an eternal statute throughout your generations [that] you celebrate it in the seventh month.
42For a seven day period you shall live in booths. Every resident among the Israelites shall live in booths,
43in order that your [ensuing] generations should know that I had the children of Israel live in booths when I took them out of the land of Egypt. I am the Lord, your God.
44And Moses told the children of Israel [these laws] of the Lord's appointed [holy days].

ויקרא פרק כג
 (א) וידבר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 (ב) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי:
 (ג) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לִיקוּק בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם: פ
 (ד) אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם:

(לג) וידבר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 (לד) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסּוּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לִיקוּק:
 (לה) בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָת עַבְדְּךָ לֹא תַעֲשׂוּ:
 (לו) שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרְבוּ אִשָּׁה לִיקוּק בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהִי־לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לִיקוּק עֲצַרְתָּ הוּא כָּל־מְלָאכָת עַבְדְּךָ לֹא תַעֲשׂוּ:
 (לז) אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אִשָּׁה לִיקוּק עֲלֶיהָ וּמִנְחָה זָבַח וְנִסְכִּים דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:
 (לח) מִלֶּבֶד שַׁבְּתוֹת יְהוָה וּמִלֶּבֶד מִתְּנוּתֵיכֶם וּמִלֶּבֶד כָּל־נִדְרֵיכֶם וּמִלֶּבֶד כָּל־נִדְבָתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לִיקוּק:

Seems to be the end of the unit, except that it continues

(לט) אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחֲגוּ אֶת־חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן **שַׁבְּתוֹן** וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי **שַׁבְּתוֹן**:
 (מ) וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרֵי עֵץ הַדֶּרֶל כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנַף עֵץ־עַבְתָּ וְעַרְבֵי־נַחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:
 (מא) וּחִגַּתֶּם אֹתוֹ **חַג לִיקוּק** שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׂנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲגוּ אֹתוֹ:
 (מב) בַּסּוּכּוֹת תִּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאָרֶץ בְּיִשְׂרָאֵל יֹשְׁבוּ בַסּוּכּוֹת:
 (מג) לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסּוּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 (מד) וידבר מֹשֶׁה אֶת־מֹשֶׁה אֶת־מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ומזה הטעם עצמו ר"ל מאסיפת התבואות צוה ג"כ ולקחתם לכם ביום הראשון ושמתם לפני י"י. הנה א"כ טעם הד' מינים שבלולב לא היה לטעם מצוות הסכות כי היא היתה לזכרון כי בסכות הושבת. ולקחת הד' מינים שבלולב היה לשמחם ולהודות לה' בעבור אסיפת התבואות.

רשב"ם ויקרא פרק כג פסוק מג

(מג) למען ידעו דורותיכם [וגו'] - פשוטו כדברי האומרים במסכת סוכה סוכה ממש. וזה טעמו של דבר. **חג הסוכות תעשה לך באוסף מגרנך ומיקבך באוסף את תבואת הארץ ובתיכם מלאים כל טוב דגן ותירוש ויצהר**, למען תזכרו כי בסוכות הושבתי את בני ישראל במדבר ארבעים שנה בלא יישוב ובלא נחלה, ומתוך כך תתנו הודאה למי שנתן לכם נחלה ובתיכם מלאים כל טוב, ואל תאמרו בלבבכם כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה. וכסדר הזה נמצא בפרשת עקב תשמעון וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך י"י אלהיך זה ארבעים שנה וגו' ויאכילך את המן וגו'. **ולמה אני מצוה לך לעשות זאת? כי י"י אלהיך מביאך אל ארץ טובה [וגו'] ואכלת ושבעת [וגו'] ורם לבבך ושכחת את י"י וגו' ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה וזכרת את י"י אלהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל. ולכך יוצאים מבתיכם מלאים כל טוב בזמן אסיפה ויושבין בסוכות לזכרון שלא היה להם נחלה במדבר ולא בתים לשבת. ומפני הטעם הזה קבע הק' את חג הסוכות בזמן אסיפת גורן ויקב**, לבלתי רום לבבם על בתיהם מלאים כל טוב פן יאמרו ידינו עשו לנו את החיל הזה:

DEVARIM 7 - Chag HaMatzos = a One Time Geulah, a.k.a. that God is the redeemer

17Will you say to yourself, "These nations are more numerous than I; how will I be able to drive them out"?

(ז) כִּי תֹאמַר בְּלִבְּךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אִיכָּה אוֹכֵל לְהוֹרִישָׁם:

18You shall not fear them. You shall surely remember what the Lord, your God, did to Pharaoh and to all of Egypt:

(יח) לֹא תִירָא מֵהֶם זָכֹר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָרְעֹה וּלְכָל־מִצְרָיִם:

19The great trials that your eyes saw, the signs, the wonders, the mighty hand, and the outstretched arm with which the Lord, your God, brought you out. So will the Lord, Your God, do to all the peoples you fear.

(יט) הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וְהַאֲתַת וְהַמַּפְתִּימִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְרַע הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּן יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־אַתָּה יָרָא מִפְּנֵיהֶם:

20And also the tzir'ah, the Lord, your God, will incite against them, until the survivors and those who hide from you perish.

(כ) וְגַם אֶת־הַצָּרָעָה יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֲבֹד הַנּוֹשְׁאִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפְּנֶיךָ:

21You shall not be terrified of them, for the Lord, your God, Who is in your midst, is a great and awesome God.

(כא) לֹא תִעַרֵץ מִפְּנֵיהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא:

22And the Lord, your God, will drive out those nations from before you, little by little. You will not be able to destroy them quickly, lest the beasts of the field outnumber you.

(כב) וְנִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֶיךָ מֵעֵט מֵעֵט לֹא תוֹכֵל כַּלְתֵּם מִהֵרָ פֶּן־תִּרְבֶּה עֲלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה:

23But the Lord, your God, will deliver them to you, and He will confound them with great confusion, until they are destroyed.

(כג) וְנָתַנְם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִמָּם מְהוּמָה גְדֹלָה עַד הַשְׂמָדָם:

24And He will deliver their kings into your hand, and you will destroy their name from beneath the heavens; no man will be able to stand up before you, until you have destroyed them.

(כד) וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ וְהִאֲבַדְתָּ אֶת־שְׁמֵם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשְׂמָדָה אֲתָם:

25The graven images of their gods you will burn with fire; you shall not covet the silver or gold that is upon them and take it for yourself, lest you be ensnared by it, for it is an abomination to the Lord, your God.

(כה) פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ לֹא־תִחַמְדוּ לָסֶף וְזָבַח עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָרֶךְ פֶּן תִּגְקַשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא:

26Nor should you bring an abomination into your house, lest you are to be destroyed like it, but you shall utterly detest it, and you shall utterly abhor it; for it is to be destroyed.

(כו) וְלֹא־תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתְךָ וְהִיִּית חֲרָם כְּמֵהוּ שִׂקְצוּן תִּשְׂקָצוּן וְתִעַבּוּ וְתִתְעַבְבוּ כִּי־חֲרָם הוּא:

DEVARIM 8 - Chag HaSukkos = the wonder of daily survival; The Sukkah represents survival and LIVING in Eretz Yisrael; Everything we have is a gift from Shamayim (as was Manna, etc)

1 Every commandment that I command you this day you shall keep to do, that you may live and multiply, and come and possess the land that the Lord swore to your forefathers.

2 And you shall remember the entire way on which the Lord, your God, led you these forty years in the desert, in order to afflict you to test you, to know what is in your heart, whether you would keep His commandments or not.

3 And He afflicted you and let you go hungry, and then fed you with manna, which you did not know, nor did your forefathers know, so that He would make you know that man does not live by bread alone, but rather, by whatever comes forth from the mouth of the Lord does man live.

4 Your clothing did not wear out upon you, nor did your foot swell these forty years.

5 You shall know in your heart, that just as a man chastises his son, so does the Lord, your God, chastise you.

6 And you shall keep the commandments of the Lord your God, to go in His ways, and to fear Him.

7 For the Lord your God is bringing you to a good land, a land with brooks of water, fountains and depths, that emerge in valleys and mountains,

8 a land of wheat and barley, vines and figs and pomegranates, a land of oil producing olives and honey,

9 a land in which you will eat bread without scarcity, you will lack nothing in it, a land whose stones are iron, and out of whose mountains you will hew copper.

10 And you will eat and be sated, and you shall bless the Lord, your God, for the good land He has given you.

11 Beware that you do not forget the Lord, your God, by not keeping His commandments, His ordinances, and His statutes, which I command you this day,

12 lest you eat and be sated, and build good houses and dwell therein,

13 and your herds and your flocks multiply, and your silver and gold increase, and all that you have increases,

14 and your heart grows haughty, and you forget the Lord, your God, Who has brought you out of the land of Egypt, out of the house of bondage,

15 Who led you through that great and awesome desert, [in which were] snakes, vipers and scorpions, and drought, where there was no water; who brought water for you out of solid rock,

16 Who fed you with manna in the desert, which your forefathers did not know, in order to afflict you and in order to test you, to benefit you in your end,

17 and you will say to yourself, "My strength and the might of my hand that has accumulated this wealth for me."

18 But you must remember the Lord your God, for it is He that gives you strength to make wealth, in order to establish His covenant which He swore to your forefathers, as it is this day.

Yeshayahu 1:8

8 And the daughter of Zion shall be left like a hut in a vineyard, like a lodge in a cucumber field, like a besieged city.

(א) כֹּל-הַמְצֹנָה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּן וּרְבִיתֶם וּבִאתֶם וְיִרְשַׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְקֹוֹק לְאַבְתֵּיכֶם:

(ב) וּזְכַרְתָּ אֶת-כֹּל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עֲנֹתְךָ לְנִסְתָּךְ לְדַעַת אֶת-אֲשֶׁר בְּלִבְךָ הַתְּשֹׁמֵר מִצֻּוֹתַי מִצֻּוֹתַי אִם-לֹא:

(ג) וַיַּעֲנֶךָ וַיִּרְעַבְךָ וַיֹּאכְלֶךָ אֶת-הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא-יִדְעַת וְלֹא יָדָעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֶךָ כִּי לֹא עַל-הַלֶּחֶם לִבְדוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם כִּי עַל-כֹּל-מוֹצֵא פִי-יְקֹוֹק יַחֲיֶה הָאָדָם:

(ד) שְׁמִלְתְּךָ לֹא בָלְתָה מֵעֲלִיךָ וּרְגַלְךָ לֹא בִצְקָה זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה:

(ה) וַיִּדְעַת עַם-לְבַבְךָ כִּי כֹאֲשֶׁר יִסֹּר אִישׁ אֶת-בְּנוֹ יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרֶךָ:

(ו) וְשָׁמַרְתָּ אֶת-מִצְוֹת יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכָיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ:

(ז) כִּי יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֶךָ אֶל-אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת וְתַהֲלֵמַת יְצָאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר:

(ח) אֶרֶץ חֹטֵה וְשֹׁעֵרָה וְגִפְסוֹן וְתַאֲנֶה וְרַמּוֹן אֶרֶץ-גִּיזֵי שֶׁמֶן וְדָבָשׁ:

(ט) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנָתָהּ תֹאכַל-כֶּה לֶחֶם לֹא-תַחֲסַר כָּל כֶּה אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִיָּהּ בְּרָזָל וּמֵהַרְרֵיהּ תַחצֵב נְחֹשֶׁת:

(י) וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבְרַכַּתְתָּ אֶת-יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ:

(יא) הַשֹּׁמֵר לְךָ פֶן-תִּשְׁכַּח אֶת-יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי שֹׁמֵר מִצְוֹתָיו וּמְשַׁפְּטָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם:

(יב) פֶן-תֹּאכַל וּשְׂבַעְתָּ וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה וַיִּשְׁכַּת:

(יג) וַיִּבְקַרְךָ וַיִּצְאֶנְךָ יִרְבֹּן וְגִסְף וְזָהָב יִרְבֶּה-לָּךְ וְכָל אֲשֶׁר-לָּךְ יִרְבֶּה:

(יד) וְהִם לְבַבְךָ וּשְׁכַחְתָּ אֶת-יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

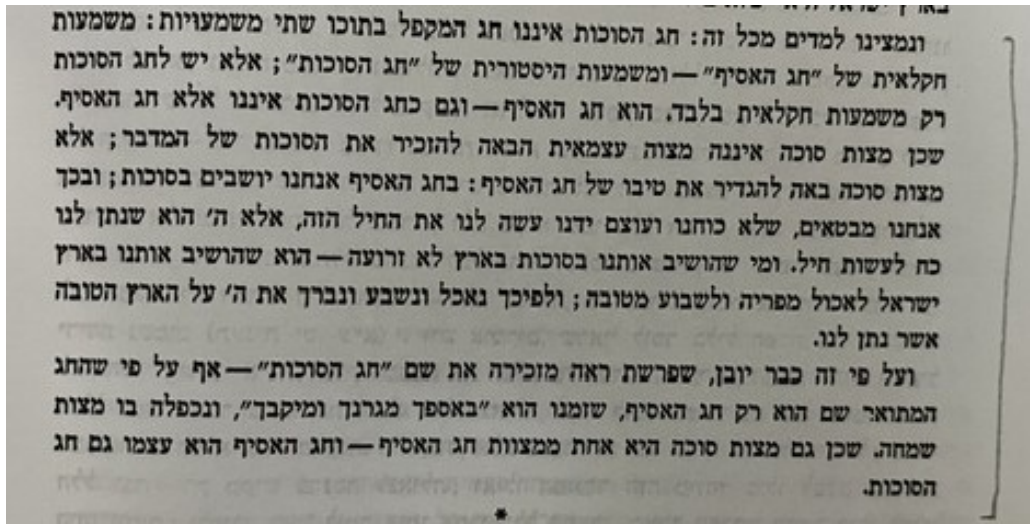
(טו) הַמּוֹלִיכְךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נַחֲשׁוֹ שָׂרָף וְעַקְלָב וְצִמְאֹן אֲשֶׁר אִין-מַיִם הַמוֹצִיא לָּךְ מִמַּיִם מִצְוֹר הַחֲלָמִישׁ:

(טז) הַמֵּאֲכִלְךָ מִן-בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא-יָדָעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עֲנֹתְךָ וּלְמַעַן נִסְתָּךְ לְהִיטִיבְךָ בְּאַחֲרֵי־יָמֶיךָ:

(יז) וְאָמַרְתָּ בְּלִבְבְּךָ כֹחִי וְעֹצְמִי יָדִי עָשָׂה לִי אֶת-הַחֲטִיָּל הַזֶּה:

(יח) וּזְכַרְתָּ אֶת-יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִנְתֵּן לָּךְ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֲטִיָּל לְמַעַן הַקִּים אֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְתֵּיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה:

חֲנוּתְרָה בַת-צִיּוֹן כְּסִכָּה בְּכָרִים כַּמְלוּנָה בַּמְקֵשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה:

NECHEMIA 8

Nechemiah 8

13And on the second day, the heads of the fathers' houses of all the people, the priests, and the Levites, gathered to Ezra the scholar, and to understand the words of the Torah.

יְגִיבֵיזֶם הַשָּׁנִי נֶאֱסָפוּ רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לְכָל־הָעָם הַקְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם אֶל־עֶזְרָא הַסֹּפֵר וְלִהְשָׁכִיל אֶל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה:

14And they found written in the Torah that the Lord had commanded by the hand of Moses that the Children of Israel dwell in booths on the festival in the seventh month.

וַיִּמְצְאוּ כְּתוּב בַּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּסֻכּוֹת בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:

15And that they should announce and proclaim in all their cities and in Jerusalem, saying, "Go out to the mountain and bring olive leaves and leaves of oil trees, myrtle leaves, date palm leaves, and leaves of plaited trees, to make booths, as it is written."

טוֹאֲשֶׁר יִשְׁמִיעוּ וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלַם לֵאמֹר צֵאוּ הָרֹם וְהִבִּיאוּ עָלֵי־יְדֵי וְעָלֵי־עֵץ נָשִׁמֹן וְעָלֵי הַדָּס וְעָלֵי תְּמָרִים וְעָלֵי עֵץ עֶבֶת לַעֲשׂוֹת סֻכּוֹת כַּכְּתוּב:

16And the people went forth and brought [them] and made booths for themselves, each one on his roof and in their courts and in the courts of the House of God, and in the square of the Water Gate, and in the square of the Gate of Ephraim.

טז וַיֵּצְאוּ הָעָם וַיְבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֻכּוֹת אִישׁ עַל־גַּגּוֹ וּבְחֻצְרוֹתֵיהֶם וּבְחֻצְרוֹת בַּיִת הָאֱלֹהִים וּבְרְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם וּבְרְחוֹב שַׁעַר אֶפְרָיִם:

17And all the congregation of the returnees from the captivity made booths and dwelt in the booths, for they had not done so from the days of Jeshua the son of Nun until that day, and there was exceedingly great joy.

יז וַיַּעֲשׂוּ כָל־הֶקְהָל הַשֹּׁבִים מִן־הַשָּׁבִי | סֻכּוֹת וַיֵּשְׁבוּ בְּסֻכּוֹת כִּי לֹא־עָשׂוּ מִימֵי יְשׁוּעַ בֶּן־נּוּן כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַהוּא וַתְּהִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד:

18And he read in the scroll of the Law of God day by day from the first day until the last day, and they made the festival seven days, and on the eighth day an assembly according to the ordinance.

יח וַיִּקְרָא בְּסֹפֵר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹם | בַּיּוֹם מִן־הַיּוֹם הַרְאִשׁוֹן עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן וַיַּעֲשׂוּ־חַג שִׁבְעַת יָמִים וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרַת כַּמִּשְׁפָּט: